

V2016.S-1792-15
TfK2016.1447

Mor skyldig i medvirken til ægtefælles vold begået mod 12-årig søn. Stedfaren straffet med 60 dages fængsel, betinget med vilkår om samfundstjeneste, og moren idømt 30 dages betinget fængsel. Ikke godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, til drengen.

Erstatning uden for kontraktforhold 3211.7 - Strafferet 21.2.

T1 var tiltalt for vold efter straffelovens § 244 ved en aften at have taget kvælertag på kærestens 12-årige søn, S, og væltet ham omkuld, hvorved S slog hovedet mod en vaskemaskine, og derpå taget hårdt fat i hans arme og ved skub i ryggen ført S ind på hans værelse, hvor han fortsatte med at slå S og igen tog kvælertag på ham. S's mor, T2, var tiltalt for vanrøgt efter straffelovens § 213 og medvirken til vold ved at have medvirket til T1's voldsudøvelse og undladt at gribe ind, hvorved hun havde tilsidesat sin omsorgspligt. De tiltalte nægtede sig skyldige. T1 forklarede bl.a., at der i forbindelse med aftensmaden var opstået uoverensstemmelser mellem S og nogle store drenge, og S var blevet sendt ind på sit værelse, hvorfra han var hoppet ud ad vinduet nogle gange, men var blevet hentet ind igen, og han havde så taget fat i S for igen at føre ham ind på værelset. S var senere på aftenen blevet kørt hjem til sin far, hvor han boede. Et par dage efter blev S undersøgt på skadestuen, og forholdet blev anmeldt til politiet. S' far havde taget billeder af skader på S lige efter, at han var kommet hjem. T1 blev i byretten fundet skyldig, da der ikke var grund til at tro, at S selv skulle have påført sig skaderne. T2 blev også fundet skyldig i tiltalen, idet det kunne lægges til grund, at T2 havde stået ved siden af, da T1 første gang tog fat om halsen på S, og T2 havde ikke grebet ind og havde tilladt T1 at fortsætte voldsudøvelsen. T1 blev straffet med 40 dages fængsel, og T2 blev straffet med 20 dages betinget fængsel. De tiltalte blev frifundet for at betale godtgørelse til S efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Landsretten tiltrådte, at T1 var fundet skyldig i vold som sket, hvorimod der ikke var grundlag for at anse T2 for skyldig i vanrøgt. T2 havde imidlertid på kort afstand overværet, at T1 tog halsgreb på S ude i køkkenet, og hun greb ikke ind, ligesom hun heller ikke greb ind over for den senere voldsudøvelse, der strakte sig over en vis tid, andre steder i huset. T2 havde som mor til S haft en omsorgspligt over for ham, som bl.a. indebar, at hun var forpligtet til efter bedste evne at beskytte ham mod overgreb, herunder vold, og T2 havde således haft en særlig forpligtelse til at gribe ind for kærestens overgreb mod S. T2 havde haft mulighed for at gribe ind, men havde forholdt sig passivt, hvilket for T1 måtte fremstå, som om at hun accepterede hans voldsudøvelse. På denne baggrund blev T2's passivitet betragtet som accept af voldsudøvelsen. Straffen for T1 blev forhøjet til fængsel i 60 dage, som det - uanset forholdets karakter - var forsvarligt at gøre betinget med vilkår om samfundstjeneste. T2's straf blev forhøjet til fængsel i 30 dage, og det tiltrådtes, at denne straf var gjort betinget. Endelig tiltrådte landsretten, at der efter voldens karakter ikke var grundlag for at tilkende S godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

V.L.D. 22. september 2016 i anke 6. afd. S-1792-15

(Erik P. Bentzen, Hanne Kildal, Mogens Heinsen med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T1 (adv. Morten Wosylus Kamp, Fredericia)

og

T2 (adv. Ole Bjørn Christensen, Kolding).

Retten i Koldings dom af 4. september 2015, 1-440/2015

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 28. januar 2015.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

a

T1

straffelovens § 244 - vold,

ved den 6. september 2014 i tidsrummet fra ca. kl. 18.00 til 19.00 på - - -, i - - - i køkkenet, at have taget kvælergreb på S, født den - - -. november 2001, væltet S omkuld, hvorved denne slog sit hoved mod en vaskemaskine, og derpå fastholdt S mod gulvet med et hårdt greb om armene samt ved tryk mod brystkassen, hvorefter han ved fastholdelse i arm og ved skub i ryggen førte S hen på dennes værelse, hvor han adskillige gange slog S over fingrene, skubbede ham og igen tog kvælergreb på ham, alt med læsioner ved hals, på skulder, overarme og bryst til følge.

b

T2

straffelovens § 213 og § 23, jf. § 244 - vanrøgt og medvirken til vold,

ved på det i forhold a nævnte tid og sted som mor til S, ved tilskyndelse, råd eller dåd, at have medvirket til den anførte vold, idet hun overværede og i øvrigt var vidende om, at T1 udøvede legemsangreb mod hendes søn og undladte at forhindre T1 heri, hvorved hun tillige tilsidesatte sin omsorgspligt.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

De tiltalte har nægtet sig skyldig.

S har påstået, at de tiltalte in solidum skal betale tortgodtgørelse med 10.000 kr.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T2 og T1 og af vidnerne C og F.

T1 forklarede, at han og T2 er naboer og kærester. T2 har to børn fra tidligere forhold, hvoraf S er den ene. Børnene blev hurtigt klar over deres forhold. T2 har samvær med S hver 2. weekend. Hans forhold til S var godt.

Episoden foregik hjemme ved T2. Til stede var T2's stedsøn, O på 20, O's kæreste M, hans søn C på 19 og S. De to små på 6 og 7, D og K, sad inden i stuen. Han havde været i haven hele dagen, og de skulle spise.

S begyndte at irritere O og C. De sad alle - på nær de to små - ved et bord i køkkenet. Da de startede, var stemningen god. S begyndte at prikke til C eller O, som prikkede tilbage, S blev irriteret og rejste sig og gik ind på værelset. Man kunne se på ham, han var irriteret. Han kom tilbage efter et minuts tid. Han begyndte at gøre det samme og gik igen ind på værelset, efter at de store gav igen. Han og T2 sagde, at de skulle lade være. Pludselig spurgte C, om ikke [et] vindue gik. C eller O gik ind til S' værelse og så, at S var væk. C og O gik ud og kom ind med S efter få minutter. De satte sig ned. S sagde ikke meget, men var oppe at køre og skreg. Han accepterede at blive sat ved bordet. Man kunne se, at han havde noget vrede i sig.

S begyndte at sidde og lege med maden. Han bad S lade være. Han plejer godt at kunne lade være. Han tror, at han satte tallerkenen foran S og bad ham spise ordentligt. S gik ind på værelset og hoppede igen ud ad vinduet. Han tror, der var gået mindre end et minut siden første episode. O og C gik af sig selv igen ud og hentede ham. De sagde, at S havde gået ude på landevejen. Da de kom ind med S, hørte han noget tumult ude ved indgangen, hvor de faldt. Det var O, der faldt. Han så det ikke. O kom ind og sagde, at han havde slået hovedet. Han var faldet over i vaskemaskinen. S stak af fra C en gang til og gik ud. C rendte efter ham igen og fik S med ind. S gik ind på sit værelse og begyndte at råbe og skribe. Man kunne mærke, han var hidsig og gal. Han rejste sig og gik hen til S og sagde, at han skulle opføre sig ordentligt. Han husker ikke, om T2 sagde noget. S begyndte at råbe og skribe. Han tog S med ud i køkkenet, hvor T2 var. Han tog fat med tommel og langefinger i S' nakke. Han klemte ikke, men gik bare med ham. S vidste godt, at han skulle gå med. Han holdt som han gjorde, da han ikke kunne komme i nærheden af S. Han havde fat måske 5-10 sekunder.

Ude i køkkenet sagde han til T2, at de skulle have fundet en løsning. T2 tog kontakt til S' far.

De to små var meget bange. Han havde beroliget dem. De kunne ikke se, hvad der foregik, men de kunne høre det, da S smækkede med døren. De kunne se S' dør.

De kørte herefter først til Billund og afleverede en telefon til reparation og derfra til Varde, hvor de skulle aflevere S. C og O var med i bilen. Han havde drukket 8-9 øl, så han kørte ikke. Han var ikke beruset. Han husker, hvad der foregik. Han fik den første øl, nok ved 8.30 tiden. Han er vant til at drikke så mange.

Han har ikke taget kvælertag på nogen. Han ved ikke, om S faldt med O ude i mellemgangen, hvor vaskemaskine og tørretumbler også står. Han så ikke nogle mærker på S den dag. Da S kom ned til sin far i Varde, havde han ingen mærker. S var stille og rolig, da han blev afleveret. Der var da gået højst 1½ time efter episoden.

Forevist fotos, fremlagt som bilag 1.5, har han fastholdt, at han ikke har set mærkerne. S var almindeligt påklædt.

Han kan huske, at politiet spurgte ham, efter han havde set videoen med S. Han sagde, at han ikke kunne se ud i mellemgangen, hvor vaskemaskinen står. Han har nok forklaret noget i den stil, der står i rapporten, bilag 1.18, s. 5, som blev foreholdt.

Han ved ikke, om S er blevet fastholdt ude i mellemgangen. Han har sagt, at de faldt i mellemgangen. Han har ingen ide om, hvor S skulle have fået sine mærker fra. Han husker ikke, hvornår de hørte om skaderne.

Han tror, S har forklaret som gjort, fordi S er blevet irriteret, fordi han har taget S' mor. S er meget morsyg. Det er kommet langsomt hen ad vejen. I sommer var der også en episode, hvor S' morfar måtte holde ham.

Han har før oplevet S blive ophidset. Det sker jævnligt, men ikke hver gang han er på weekend. Nogle gange går S ude på vejen, andre gange går han bare. For det meste har de ladet ham være.

T2 har bekræftet forløbet, som T1 har forklaret.

Da O og C kom ind, og der var tumult, gik hun ud i gangen. C havde fat i S' fødder, og O havde fat under armene. O slap S for at haspe døren, S vred sig, så både S og O faldt sidelæns ind i vaskemaskinen. O ramte med hoved og skulder. Han så ikke nærmere, hvordan S ramte. O fik bagfra fat ned om halsen/foran på brystet af S. Han ømmede sig ikke bagefter. S rejste sig og gik ind på værelset.

Da T1 gik ind til S, sad hun i køkkenet. Hun ved, at hun skal lade S være, når han har det sådan. Hun kan ikke fastholde S, når han har det sådan. Hun bad ikke T1 gå ind til S. Det gjorde han selv.

T1 sagde »slap af« til S, som svarede, at T1 skulle skrubbe af. Hun kunne se døren til værelset, hvorfra hun sad. T1 var derinde

maks. 30 sekunder. T1 tog S med det greb med to fingre, som han har fortalt. Det var ikke et hårdt greb. Det var ikke lang tid. S var faldet lidt mere ned, da han fik at vide, at hun ringede efter S' far. De gik da sammen med ind og pakkede S' ting.

Hun mener, hun har forklaret noget tilsvarende til politiet som det, hun har forklaret i dag. Afhøringen foregik ved politiet. Hele forløbet varede 10 minutter. T1 havde dog ikke fat i S i 10 minutter, men i 10 sekunder.

S var nu faldet lidt ned. De andre bar tingene ud i bilen. Hun talte lidt med S. S ville gerne blive, men hun sagde, at det kunne han ikke. S blev ked af det og sagde, at hvis han skulle hjem til sin far, kunne de lige så godt skyde ham. Da hun tog afsked ude ved bilen, var S rolig. Han sad på midten af bagsædet.

Hun havde først igen kontakt med S' far, da han ringede og sagde, at det ville blive anmeldt. Det var mandag eller tirsdag. Hun ringede til faren igen kort efter, de andre var kørt, som det står i rapporten.

Det med ledningen foregik inde på værelset. S fik ikke strømmet ordentligt til, da hun fik fat i hans hænder.

Hun ved ikke, hvorfor S har sagt, som han har. Hun har oplevet, at S ikke altid kan skelne mellem, hvad der er sket nu, og hvad der er sket i andre sammenhænge. Han må have blandet tingene sammen. Hun har hørt om en episode, hvor S blev holdt fast af en pædagog. Hun har oplevet S blive jaloux. Hun har oplevet, at han lagde sig på kørebanen. S kan få sine anfald måske 4-5 gange, hvis han er sur, når han kommer på weekend. Aftalen er, at så går S ind på sit værelse.

Billederne kan S selv have lavet. S får nemt blå mærker, ligesom hun gør. Der var ingen mærker at se, da de tog afsked. S nævnte ikke da noget om kvælertag.

Forholdet til faren har været godt, siden S flyttede hjem til sin far.

Hun har ikke oplevet et dårligt forhold mellem S og T1. Hun og T1 har været sammen i 11 måneder. Hvis T1 havde gjort det, han er tiltalt for, var T1 blevet smidt ud.

- - -

S henvendte sig den 8. september 2015 kl. 14.40 på skadestuen. Af politiattesten fremgår til spørgsmålet om, hvorledes skaden angives at være sket:

»S angiver at blev kvalt fra mors kæreste (trykket med hænder omkring hals og overarm).«

Som objektive fund er angivet:

»Ved konsultation den 8.9. fundet følgende symptomer:

der ses blå mærker på ve. hals og bilateral skulder og overarm, lidt ømhed ved musklerne, uømt larynx (hals), normal bevægelighed i nakke. desuden hæmatom (blå mærke) ved central bryst i højde fra costa (ribben) 2-4.

Har nogle skrabermærker på håndled som kommer angiveligt ikke fra episode med mors kæreste.

Aftalt telefonisk med vagthævende hos kommune at der bliver bestilt retslæglig tilsyn fra kommune mhp nøjagtig vurdering, beskrivelse og dokumentation af læsioner.«

Det fremgår, at det forefundene kan antages at være fremkommet på den angivne tid og måde.

Der har været afspillet dvd med videoafhøring af S.

Der har været forevist fotos.

Kriminalforsorgen har oplyst for så vidt angår T2:

»Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en betinget dom, anses T2 for egnet til at modtage en sådan afgørelse. Man skal anbefale, at der alene fastsættes vilkår om prøvetid.

Finder retten, at den verserende sag bør afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes T2 ligeledes egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen under afvikling af samfundstjeneste.« og for så vidt angår tiltalte T1

»Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en betinget dom, anses T1 for egnet til at modtaget en sådan afgørelse. Man skal anbefale, at der alene fastsættes vilkår om prøvetid.

Finder retten, at den verserende sag bør afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes T1 ligeledes egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen under afvikling af samfundstjeneste.«

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han stadig er i arbejde. T2 bor nu fast ved ham. O er flyttet ind sammen med kæreste og et lille barn. S har ikke været hos dem siden episoden. Han kan godt have sagt det, som F sagde. De kunne ikke være alene, uden at S var der.

T2 forklarede om sine personlige forhold, at hun er flyttet sammen med T1. Hun har ikke set S siden episoden. Det er hendes personlige valg.

Retten begrundelse og afgørelse

Der er afgivet forskellige forklaringer af S på den ene side og af de tiltalte og vidnet C på den anden side om, hvad der skete den pågældende dag.

Retten vurderer, at S' forklaring om, at T1 tog ham om halsen og trykkede ham på brystet, er troværdig. S' forklaring herom støttes af oplysningerne i politiattesten og af de billeder, der har været fremlagt under sagen. Retten lægger i den forbindelse vægt på, at det må lægges til grund, at billederne er taget, umiddelbart efter F blev opmærksom på mærkerne, hvilket var ca. 1 time efter, S var blevet afleveret hos ham, og at der ikke er grund til at tro, at S selv skulle have påført sig skaderne. Det oplyste om, at S var alene på sit værelse en times tid, var ikke en påfaldende opførsel henset til det oplyste om, at det var almindeligt, at han havde brug for at være sig selv, når han havde været ophidset.

Det kan lægges til grund, at S den pågældende aften var blevet sur og var stukket af. Retten bemærker, at der er afgivet forskellige forklaringer om omstændighederne herved. Der er ikke overensstemmende forklaringer mellem C på den ene side og de tiltalte på den anden side om, hvordan S nærmere blev bragt tilbage ind i huset.

Efter de forklaringer, der er afgivet, er der ikke grund til at tro, at skaderne på S skulle være sket på en anden måde end sådan, som S har forklaret.

Retten finder det på denne baggrund ubetænkeligt at anse tiltalte T1 skyldig efter anklageskriftet.

I relation til tiltalte T2 lægger retten vægt på S' forklaring om, at hun stod ved siden af, da tiltalte T1 første gang tog kvælergreb om halsen på S.

Episoden fandt sted i forlængelse af den uro, der var opstået efter, at S var stukket af og var blevet bragt tilbage igen, og der må indrømmes T2 en vis margen i forhold til at opdrage S. Heroverfor må retten dog lægge vægt på, at T1 ved at tage kvælergreb på S er gået langt over grænsen for, hvad der kunne tillades i situationen.

Ved ikke at gribe ind i episoden og ved at tillade, at T1 fortsatte med at udøve vold mod S, finder retten T2 skyldig i overensstemmelse med anklagen.

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten lægger ved strafudmålingen for T1 vægt på voldens grovhed, herunder at den er udøvet over for en mindreårig, og at T1, uanset sit forhold til T2, ikke kan anses for at have noget ansvar for opdragelsen af S.

Straffen for T2 fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 213 og § 23, jf. § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten lægger ved strafudmålingen for T2 vægt på forholdets karakter, herunder at hun ikke aktivt har været med til at udøve volden.

Retten tager ikke den nedlagte erstatningspåstand til følge, da der ikke er grundlag for at udmåle en tortgodtgørelse for forholdet.

Vestre Landsrets dom

Retten i Kolding har den 4. september 2015 afsagt dom i 1. instans (- - -).

Påstande

De tiltalte har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

S har gentaget sin påstand om betaling af en godtgørelse på 10.000 kr. i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

De tiltalte har påstået frifindelse for kravet.

Supplerende oplysninger

Der har også for landsretten været afspillet videoafhøring af S.

Forklaringer

De tiltalte og vidnet C har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af M og L.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret, at han typisk overnattede hos T2, hvor de også sædvanligvis opholdt sig. De havde været kærester i omkring 10 måneder. O, C og S havde et udmærket forhold.

S stak af 2 gange. Tiltalte var ikke irriteret, men han ville gerne have, at S sad ordentligt. Inde på værelset kastede S rundt med sine ting. Han hentede S inde på værelset og tog ham med ud i køkkenet. Han var ked af det på S' vegne. Han afleverede selv S' tablet til S.

Han vil tro, at han godt kan snakke med S i dag. S kommer ikke hos dem, men han havde inviteret ham med i kirken til sin konfirmation.

Han tror, at S blander flere ting sammen - noget, der er sket på hans skole.

Der var ingen problemer, da S blev afleveret hos sin far.

Om sine personlige forhold har han forklaret, at han og T2 nu er flyttet sammen.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret, at S altid har været udadretterende og voldsom. Det virker bedst at lade ham være, når han reagerer voldsomt. S har ofte ikke fortalt sandheden, når han har lavet noget, som han ikke skulle. Siden episoden har hun set S 3 gange. S har ikke haft ønske om at se hende oftere. De skriver af og til sammen på Facebook. S har her givet udtryk for, at han ikke har noget imod at se T1. De deltog i kirken ved S' konfirmation den 30. april 2016 og blev fotograferet sammen med ham.

Det var hende, der pakkede sammen med S. Hun fortalte ham, at han skulle hjem, fordi hun ikke turde tage ansvaret for ham. Han blev ophidset og tog en ledning, som han vikledede rundt om halsen, men han nåede ikke at stramme til, inden hun fik taget den fra ham. Hun kunne ikke se nogen mærker på hans hals.

På et tidspunkt, hvor de var på ferie hos hendes far, blev S så sur, at han gik ud på kørebanen med sit skateboard og lagde sig ned.

Om sine personlige forhold har hun forklaret, at hun nu er i et resurseforløb, som gerne skulle munde ud i et fleksjob i butik.

M har forklaret, at hun den 6. september 2014 var på besøg hos de tiltalte i T2's hus. Dengang var hun kæreste med O. De spiste sammen i køkkenet. S var der også. Pludselig eskalerede det hele. S blev rigtig sur over et eller andet og reagerede med at råbe og skrike og gå ind på sit værelse. På et tidspunkt gik han også udenfor, og C og O hentede ham tilbage. Enten C eller O væltede ind i vaskemaskinen, fordi S forsøgte at komme fri. S gik vist herefter ind

på sit værelse. Hun tror, at hun gik ovenpå, fordi hun ikke var tryk ved situationen. Efter et kvarters tid gik hun ned og talte med T1. Stemningen var trykket. På det tidspunkt talte T2 med S inde på hans værelse. På et tidspunkt var T1 inde på S' værelse. Det varede nok 5 minutter, inden T1 kom ud. Foreholdt sin forklaring til politiet mindes hun ikke i dag, at T1 skulle have haft hårdt fat om S, da han kom ud fra værelset. S råbte, at han ville melde T1 til politiet. På forespørgsel om, hvorvidt der var belæg for det, har hun forklaret, at det mente hun ikke. S forholdt sig helt tavs under køreturen. Hun kørte med de første 10 minutter.

Efter episoden har hun talt med de tiltalte, C og O om, hvad der skete. Hun lider af angst. T1 virkede meget rolig noget af tiden. Hun hørte råb og støj, mens hun var ovenpå, men ikke noget voldsomt. Det var en stol, der blev rykket. Hun husker ikke, hvem der råbte.

O har fortalt hende, at S havde forsøgt at kvæle sig selv med en ledning.

Det er rigtigt, at hun har fortalt politiet, at C og O provokerede S så meget, at T2 bad dem stoppe. O havde fat omkring S, da han og C kom tilbage med S. S havde ingen skader, da hun sad ved siden af ham i bilen. Han havde en hættetrøje på.

C har supplerende forklaret, at han ikke husker, hvem der hjalp S med at pakke. Han var ikke med inde på værelset. Han har ikke set, at T1 rejste sig under episoden. Han har heller ikke set, at T1 har haft fat i S. Han har ikke set skader på S.

L har forklaret, at hun i 2014 var ansat som sagsbehandler i Varde Kommune. Som hun husker det, fik hun en henvendelse fra S' far, der var i tvivl om, hvordan de skulle håndtere situationen. Efter at hun havde fået S og hans fars udlægning, valgte kommunen at anmelde forholdet.

Landsrettens begrundelse og resultat

S har under videoafhøringen hos politiet få dage efter episoden afgivet en detaljeret forklaring om begivenhedsforløbet, efter at O og C havde bragt ham tilbage til hans mors hus. Han har herunder forklaret, at T1 greb ham om halsen med begge hænder så hårdt, at det var svært at trække vejret, og ude i gangen tog rigtig hårdt fast rundt om hans arme og lagde ham ned, hvorved han ramte vaskemaskinen. S har videre forklaret, at T1 holdt fat i hans arm og i øvrigt holdt ham fast mod gulvet ved at trykke ham på brystkassen. Han har også forklaret, at han prøvede at skubbe T1 væk, men ikke kunne det, og at han gjorde sig overvejelser om, hvorvidt han måtte bruge noget af det, som han havde lært til taekwondo.

S har videre forklaret, at T1 skubbede og trak ham ind på hans værelse, hvor han tog et tilsvarende halsgreb på ham, og at det denne gang var et så kraftigt greb, at han ikke kunne trække vejret, og at tiltalte i øvrigt slog ham over fingrene 10-15 gange og skubbede ham ned i sengen.

S har forklaret, at han og hans far efterfølgende tog nogle fotos af de skader på halsen og på brystet, som han var blevet påført ved episoden, og disse skader er genfundet ved den efterfølgende lægeundersøgelse. Endvidere har S' far i byretten forklaret, at det var skader, som S havde, da han kom hjem.

Efter det anførte tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at T1 er fundet skyldig i forhold a.

Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at anse T2 for skyldig i vanrøgt.

Efter den forklaring, som S har afgivet, har hans mor T2 på nært hold overværet, at T1 tog halsgreb på ham i køkkenet. T2 greb ikke ind heroverfor, og hun greb heller ikke i øvrigt ind over for den senere voldsudøvelse, der må have strakt sig over i hvert fald en vis tid og foregik i gangen og i S' værelse.

Volden er udøvet af T2's kæreste mod hendes dengang 12-årige søn, som var på samvær hos hende. T2 har som mor til S haft en omsorgspligt over for ham, og som bl.a. indebærer, at hun var forpligtet til efter bedste evne at beskytte ham mod overgreb, herunder vold. Hun har således haft en særlig forpligtelse til at gribe ind over for sin kærestes overgreb mod S.

S har med præcis angivelse af, hvor hans mor befandt sig under episoden, forklaret, at hans mor så, at T1 tog kvælertag på ham, og at han blev lagt ned. Han har også forklaret, at hun så ud til at være ked af det, og at han blev rigtig ked af, at hun ikke stoppede T1.

Efter forklaringerne om begivenhedsforløbet må det lægges til grund, at T2 havde mulighed for at forhindre den ikke helt kortvarige voldsudøvelse, f.eks. ved at bede T1 stoppe med sit forehavende. Når hun på trods heraf har forholdt sig passiv over for den fortsatte voldsudøvelse, må det også for T1 fremstå, som om hun accepterede hans forehavende. På denne baggrund må hendes passivitet betragtes som accept af voldsudøvelsen.

T2 er derfor i forhold b skyldig i medvirken til vold efter straffelovens § 244, jf. § 23.

Straffen for T1 kan passende fastsættes til fængsel i 60 dage. Landsretten har ved udmålingen af straffen lagt vægt på det, som er anført af byretten.

Uanset forholdets karakter er det forsvarligt at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som anført nedenfor.

Straffen for T2, der fastsættes efter straffelovens § 244, jf. § 23, kan passende fastsættes til fængsel i 30 dage.

Det tiltrædes, at straffen i det hele er gjort betinget som sket. Landsretten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på det, som er anført af byretten.

De juridiske dommere tiltræder, at der efter voldens karakter ikke er grundlag for at tilkende S godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Med de ændringer, der følger heraf, stadfæster landsretten dommen.

- - -